

l'entrevista | XAVIER CASTILLÓN

«Sóc molt viatger, per feina i per vacances»

Barcelona

● Em sembla curiós que ara reconegui públicament les seves influències.

—«Sempre les he tingudes i sempre les he reconegudes. El que mai no havia fet fins ara era escriure-les directament a la caràtula del disc, i crec que quan l'escoltes s'hi noten de seguida.»

—Aquí hi ha influències de sempre i altres de més noves.

—«Sí, podríem dir que tinc una base clàssica, formada pels Beatles, Simon & Garfunkel, Bob Dylan, els Rolling Stones, etc., i després hi ha una sèrie d'artistes que he anat descobrint posteriorment, com ara Ryan Adams, Lambchop i Wilco. Tot això ho integro d'una manera força natural en les meves cançons.»

—Hi ha un bon equilibri entre coses antigues i modernes, britàniques i americanes...

—«Sí, és cert, aquest és el primer disc en què de veritat s'hi pot trobar tot això. Els tres primers eren molt britànics i l'últim tenia un so molt més americà. I a *Ciudades de paso* s'ajunten ja aquests dos mons i fins i tot el món de Duncan Dhu, que el tenia una mica apartat, perquè fins ara havia fet tot el possible per separar les dues trajectòries; però ara que no existeix Duncan Dhu ja no sento la pressió d'haver de fer una cosa diferent; i crec que el resultat final és molt més variat que en altres discos meus.»

—La portada del disc és també molt dylaniana, no?

—«Sí, de fet està inspirada en la de *The times they are a-changin'*»

—Fins i tot hi ha una cançó titulada *La respuesta está en el tiempo...*

—«En aquest disc Bob Dylan està omnipresent en moltes cançons i en aquesta fins i tot hi surt el seu nom. És una espècie de joc de complicitats.»

MIKEL ERENTXUN

A «*Ciudades de paso*» hi integra les influències i el passat encara recent amb Duncan Dhu

Després del comiat definitiu de Duncan Dhu amb *Crepúsculo* (2001), Mikel Erentxun reactiva la carrera en solitari, que ha tingut fins ara aquests fruits: *Naufragios* (1992), *El abrazo del erizo* (1995), *Acróbatas* (1997), *Te dejas ver* (2000) i el nou *Ciudades de paso*. A l'abril sortirà de gira.

—Anirà derivant cap a l'austeritat del primer Dylan?

—«En aquest disc ja hi ha algunes cançons en aquesta línia, com ara *Vasos de roma y ginebra* i el tema tretze, que està

amagat al final del disc. És una línia bastant nova per a mi: no és folk, però hi ha alguna cosa d'això.»

—Es veu com un cantautor?

—«No, no... Com a mínim no en el sentit que tu suggereixes. Per començar, sóc cantant solista una mica per accident i sempre em sento més com el cantant d'una banda: una banda que es diu Mikel Erentxun, més o menys com el que passa amb Revólver i Carlos Goñi. El meu món és sobretot el del pop i el rock.»

—I el dels sentiments, no?

—«Sentiments i sensacions, que és el que m'agrada provocar amb la meua música. Sobretot vull emocionar, i aquest és el disc més emocionant que he fet fins ara.»

—Per què aquest títol?

—«Sempre em costa trobar títols per als discos. En aquest disc parlo de moltes ciutats que realment han estat ciutats de pas per a mi en aquests últims mesos i en les quals han nascut aquestes cançons. Aquest disc té unes lletres bastant més urbanes del que és habitual en mi i per això em semblava un títol bastant apropiat.»

—És molt viatger?

—«Sí, per feina i per vacances.»

—Ara ja podria viure de les rendes, no?

—«Això és bastant impossible, perquè aquí no es guanyen tants diners fent música com en altres països. No crec que pogués viure de les rendes, almenys amb el meu ritme de vida actual. Però jo no faig música per una qüestió de supervivència, sinó per una espècie de necessitat de continuar explicant coses. És fonamental tenir aquesta necessitat. I el dia que això s'acabi, imagino que començaré a fer discos dolents... No, no els faré, perquè abans deixaré de fer discos.»

la columna | NARCÍS-JORDI ARAGÓ

Guerra i pau

Estic absolutament avergonyit de pertànyer a un estat amb un president de govern que s'ha ficat allà on no el demanaven i ens ha embrancat a tots en una aventura bèl·lica que només vol ell. Què tenim a veure els catalans amb l'*ardor guerrero* del senyor Aznar? Ferran Soldevila, l'any 1966, va publicar un assaig sobre el nostre esperit bel·licós al llarg de la història, i va concloure que en arribar a l'època actual s'havia aigualit i apai-vagat del tot. Deu anys abans, Carles Fages de Climent va imaginar què hauria passat si el 1213, en la batalla de Muret, les tropes catalanooccitanes del rei Pere I haguessin abatut els croats francesos de Simó de Montfort. En una conferència memorable, va afirmar que la capital del món hauria estat Vila-sacra —entre Figueres i Castelló d'Empúries—, i va descriure amb detall les institucions i els alts càrrecs d'aquell hipotètic imperi català, però no va preveure que la capitalitat mundial empordanesa comptés ni amb exèrcits ni amb canons, ni amb tancs ni amb vaixells de guerra. Quan la conferència —ara reeditada— es va publicar per primer cop, el prologuista, Alexandre Deulofeu, va fer notar que aquella desmilitarització radical era perfectament coherent amb el tarannà català, totalment mancat d'esperit hegemònic, i va demostrar amb dades històriques que en la mentalitat dels nostres grans reis, inclòs el Conqueridor, no hi va haver mai la idea d'una dominació universal.

També Soldevila, després de passar revista als fets bèl·lics de la història de Catalunya, va aplicar al present una frase dita tres segles abans pel comte d'Oñate i recollida per l'historiador portuguès Francisco de Melo, cronista de la Guerra dels Segadors: «En els temps moderns els catalans han estimat la pau, com han d'estimar-la tots els homes governats per la raó.» Ara, en canvi, sembla que tornem al clima de la Guerra Civil descrit per Georges Bernanos i contemplem com, perduda la raó, «la còlera dels imbècils omple el món».

És hora d'adaptar-se als nous temps

Una nova dimensió de serveis empresarials a la millor zona de Girona

109452/4513754

■ Despatxos, sales i locals equipats
 ■ Domiciliació d'empreses, secretariat
 ■ Disseny, noves tecnologies, accés 24 h

Centre Internacional de Negocis

C/Già, 58 (zona Devosa)
Tel. 972 940 940 / gi@cinc.es

CINC

ELS TEUS FILLS, LA NOVIA, AQUEST LLOC OIRE TANT T'AGRADA...

...NOMÉS PORTA'NS UNA FOTO!

PUZZLES AMB EL TEU TOC PERSONAL

113060441554P

Stein

PAPERERIA COPISTERIA
Pompeu Fabra, 11 - 1700 GIRONA
Tel. 972 20 38 44 - Fax 972 21 76 76
Núria, 11 - 1700 GIRONA
Tel./Fax 972 21 38 60

T'agrada volar?

CURS DE TRIPULANT DE CABINA DE PASSATGERS ÍNTEGRAMENT A GIRONA

INICI IMMEDIAT

Formació teòrica i pràctica
Pràctiques reals en una companyia aèria
Borsa de treball

VINE A INFORMAR-TE'N I PARTICIPA EN EL SORTEIG D'UNA MATRÍCULA GRATUÏTA.

Av. Lluís Pericot, 7
Tel. 972 22 26 21

MARCÉ - PRUNEDA

111302/050341